

Manobre

Joan Vinyoli

Ésser poeta: bastir
sempre en el buit, sense fi,
paraula a paraula una obra
que es perd endins de l'espai;
ser-ne tan sols un manobre
i no sentir-se mai pobre,
ni no desistir-ne mai.

És l'edifici tan alt
que mirar-lo fa vertigen;
té en el meu nucli l'origen;
qui, però, en sap el final?

Flamígera catedral
d'impuls i de paciència:
contra el fugaç, persistència,
contra el caduc, resistència,
contra els somnis, evidència
de vertebrada existència.
Oh aventura total!

VINYOLI, Joan (2001). *Obra poètica completa*. Barcelona: Edicions 62